
Αριστόβημος Μπουλιούκος.

Αντιστράτηγος ε.τ - τ. Βουλευτής και
Πρόεδρος Ελληνικής Βιομηχανίας Όπλων.
Στρατιωτικός Συγγραφέας.

Αθήνα 21 Μαΐου 2003

Είμαι ευτυχής που μου δίνεται η ευκαιρία να προλογίσω το βιβλίο που γράφτηκε για τον Πτέραρχο Κωνσταντίνο Δαβάκη. Ο μεγάλος αυτός ευπατρίδης, ανήκει στην κατηγορία των ανδρών μιας άλλης εποχής. Η αίσθηση του καθήκοντος, η συνείδηση της αποστολής, η πίστη στις αξίες, κυριαρχούσαν στην προσωπικότητά του και δημιουργούσαν σε όσους είχαν την τύχη και την τιμή να τον γνωρίσουν ή να συνεργαστούν μαζί του, μια ατμόσφαιρα ηθικής ανάτασης.

Γνώρισα τον Κώστα Δαβάκη ως Σμήναρχο Αρχηγό των Υπηρεσιών Ασφαλείας της Πολεμικής και Πολιτικής Αεροπορίας, τον οποίο συνόδευε η φήμη του εξάρετου πολεμιστή του '40, της Μέσης Ανατολής και του Ανταρτοπολέμου (Εμφυλίου), αλλά και η αμετακίνητη στα εθνικά θέματα στάση του.

Συνεργαστήκαμε στενά για την αποστολή όπλων προς την ΕΟΚΑ του Στρατηγού Γ. Γρίβα- Διγενή, καθ' όλη τη διάρκεια του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα κάτω από αντίξεις συνθήκες, υπό τον συνεχή κίνδυνο της επαγγελματικής και προσωπικής μας καταστροφής.

Ο Στρατηγός Γ. Γρίβας, επανειλημένα αναφερόταν με μεγάλη εκτίμηση και αγάπη στο πρόσωπο του Κ. Δαβάκη. Σε κρίσιμες στιγμές όπου ελάχιστοι παρέμεναν αμετακίνητοι στις πεποιθήσεις τους, ο Πτέραρχος ήταν πάντοτε παρών στις εμπροσθιφυλακές. Η εμβέλειά του, μπορώ να διαβεβαιώσω, στις Ένοπλες Δυνάμεις υπήρξε διακλαδική, γεγονός που δεν συναντάται συχνά. Αυτό κυρίως οφειλόταν στην έντονη προσωπικότητά του, στη γενναιότητά του καθώς και στο ότι υπήρξε ικανότατος Αξιωματικός αλλά και θαραλλέος πολεμιστής αεροπόρος. Ως ιδρυτικό μέλος του ΙΔΕΑ από πλευράς Αεροπορίας από την περίοδο της Μέσης Ανατολής, που αρχικά είχε συσταθεί με την προτροπή της τότε Ελληνικής Κυβέρνησης του Καΐρου, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ενδεχόμενοι κίνδυνοι από τα γνωστά Κινήματα, έδειξε πνεύμα συνεργασίας, γενναιοψυχίας και μεγαλοσύνης. Εδώ φάνηκε το μεγαλείο της ψυχής και η ευρύτητα πνεύματος του Κων/νου Δαβάκη.

Από την καίρια και αξιοζήλευτη για την εποχή εκείνη (1957 - 1959)

Θέση του Εθνικού Στρατιωτικού Αντιπροσώπου στο NATO στο Παρίσι, υπηρέτησε με πάθος τα εθνικά συμφέροντα, συγκρουόμενος με τις αντίθετες δυνάμεις και πολλές φορές υπερβαίνοντας την μάλλον υποτονική πολιτική γραμμή της εποχής.

Ύψωσε επανειλημένα το ανάστημά του ως αξιωματικός, άλλοτε από την Διεύθυνση Ασφαλείας του ΓΕΑ, όπου υπήρξε ο Αρχηγός και ιδρυτής της και άλλοτε ως Εθνικός Στρατιωτικός Αντιπρόσωπος του NATO, οποτεδήποτε θεώρησε ότι θίγεται το εθνικό συμφέρον.

Συγκεκριμένα, με πολιτική διορατικότητα, Ταξίαρχος ων την εποχή εκείνη, διαφώνησε με τις συνθήκες της Ζυρίχης και του Λονδίνου και προφητικά διέβλεψε ότι όχι μόνο δεν επιλύουντο Κυπριακό, αλλά ενταφιάζουν την Ένωση με την Ελλάδα και θα οδηγήσουν σε νέες εθνικές περιπτειες.

Μου δόθηκε η ευκαιρία να διαπιστώσω για μια ακόμα φορά, το ήθος και την γενναιοψυχία του ανδρός, κατά την διάρκεια των διώξεων και κρατήσεών μου, σχετικά με την ανάμειξή μου στην υπόθεση ΑΣΠΙΔΑ και κατά την αντιδικτατορική μου δράση, όταν αυτός και ο γιός του Γιώργος Δαβάκης, μου συμπαραστάθηκαν αδιαφορώντας γιατίς συνέπειες.

Θεωρώ ότι άνδρες του αναστήματος του Πτεράρχου Κ. Δαβάκη, διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση των ιστορικών γεγονότων και πιστεύω ότι η ανάδειξη της ιστορικής του διαδρομής, συμβάλει σημαντικά τόσο στη κατανόηση των συνθηκών της εποχής, όσο και στην απόδοση των δικαίων ιστορικών περγαμηνών.

Οι προσωπικές εμπειρίες και οι καταθέσεις που συγκέντρωσα κατά καιρούς από τους ήρωες Πτεράρχους Εμ. Κελαϊδή, Επ. Πλούμπη, Κ. Κωνιωτάκη, Π. Μητσάκο, Ναύαρχο Κ. Νικητιάδη, τις οποίες επεξεργάστηκε, συνδύασε και αξιοποίησε μαζί με πολλά άλλα στοιχεία, στο αξιόλογο συγγραφικό του έργο ο Εμ. Κώνστας, τον οποίο, και συγχαίρω, με έπεισμαν για την σπουδαιότητα της παρουσίας του εν λόγω Πτεράρχου για την Πατρίδα, στις κρίσιμες δεκαετίες '40, '50, '60.

Ας αναλογιστούμε ότι η ηρωική διαφυγή, κάτω από συνεχείς εχθρικούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς και πολυβολισμούς, του σμήνους των ANSON, που ηγήθηκε από το Αεροδρόμιο Ελληνικού στη Μέση Ανατολή, δεν έχει μόνο τη λαμπρότητα της αυταπάρνησης, αλλά και την ιστορική αξία της αυτοδύναμης ανασυγκρότησης της Ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας και της συνέχισης των αγώνων στην Μέση Ανα-

τολή. Ένας νεαρός Ιππάμενος Υποσμηναγός έγραφε ιστορία τον Απρίλιο του 1941, οδηγώντας τις εξελίξεις και όχι ακολουθώντας παθητικά. Αυτή τη διάσταση της ιστορίας, καθώς και τις συνθήκες της περιόδου, επιχειρεί να αναδείξει το συγκεκριμένο βιβλίο. Όψεις της ιστορίας ιδιαίτερα καθοριστικές που δεν έχουν προβληθεί επαρκώς.

Πέραν των παρασήμων και μεταλλίων με τα οποία η Πατρίδα τον τίμησε για τις ηρωικές του πράξεις επί των Πεδίων των Μαχών, η σύσταση και λειτουργία του “Διεθνούς Ιδρύματος Προαγωγής Ευρωαμερικανικών Σχέσεων Πτέραρχοι Λ. Νόρσταντ και Κ. Δαβάκης” και της “Ακαδημίας Πολέμου και Διπλωματίας Πτέραρχος Κωνσταντίνος Δαβάκης” αποτελούν δείγματα διεθνούς αναγνώρισης, καταξίωσης και παραδοχής.

Εύχομαι στο μέλλον να συνεχιστεί η συγγραφική δραστηριότητα του είδους αυτού της ιστορίας και να παρουσιασθεί πλήρως το έργο και άλλων σημαντικών μορφών του τόπου μας. Ιδιαίτερα, νομίζω ότι η Ελλάδα σήμερα έχει απόλυτη ανάγκη να γνωρίσει τους Ηρωές της...